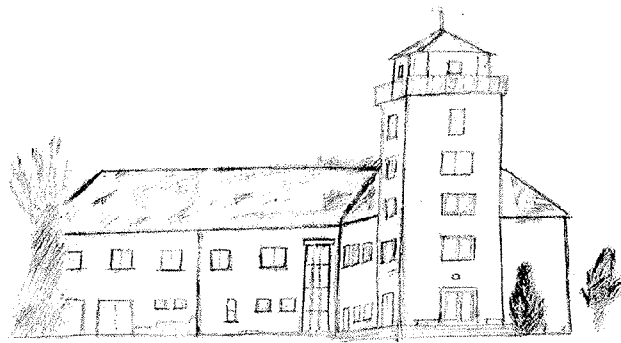
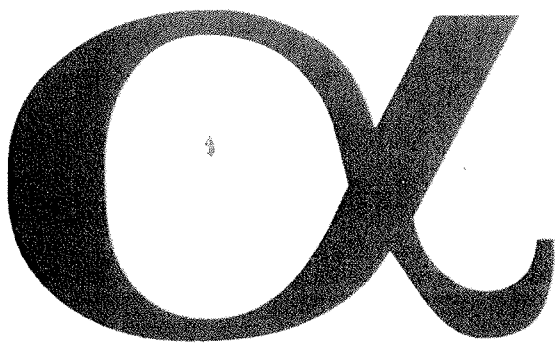

V. ÉVFOLYAM I. SZÁM *ALFA, A SZENTENDREI REFORMÁTUS GIMNÁZIUM LAPJA* 2003. MÁJUS

Ballagás

Kedves búcsúzó Tizenkettedikesek!

Egy tarisznyát kaptatok, kaptunk ajándékba búcsúzóul. A népmesék szegénylegényei is tarisznyával keltek mindig útra, amibe beletették mindazt, amire majd vándorlásuk során szükségük lehet. Manapság már övtáskával járnak a fiatalok, amiből szükség esetén a bankkártyájukat vagy a mobiltelefonjukat húzzák elő. Mire való hát a XXI. században mindaz, amit a mi tarisznyánk rejt? Mire tudjuk használni a földet, a sót, a pogácsát, az egy forintost, a fényképet?

Valami olyanra, mint annak idején Aladdin a csodalámpáját. Ha bajban vagyunk, elvesztettük a tájékozódási pontjainkat, nem látjuk magunk előtt a célt, kinyithatjuk a tarisznyánkat és megelevenedik körülöttünk a világ.

Egyszerre csak érezzük tenyerünkön újból az ásó nyelét, izmainkban a jól végzett munka fáradtságát, látjuk a kis facsemetéket, amiket közösen ültettünk az iskola kertjében, húzza a karunkat a vízzel teli öntözőkanna terhe és bárhol vagyunk a világban, megérezzük, hogy mi ide tartozunk, erre a földre, aminek pár rögtét az együtt töltött négy év emlékére a tarisznyánkban magunkkal vittük.

Nem valószínű, hogy egy ilyen icike-picike pogácsától, amit ma kaptunk, valaha is jól laktunk. Meg is szárad pár nap múlva, kemény lesz, élvezhetetlen. Annál jobb, mert jelképként él majd tovább. Amikor az ember már

felőtt, nem függ többet a zsebpénzétől, hiszen annak sokszorosát megkeresi, nagyon gyorsan el tudja ám felejtetni, hogy milyen is volt az, amikor még szegény és másokra utalt volt. Minél nagyobb kenyér jut valakinek, valahogy annál nehezebb abból másoknak

adni. Még több, még több, még több kell nekem - zakatolja a mai világ. Jó ebben a dübörgésben, ha egy régi kis pogácsa arra emlékeztet bennünket, hogy volt egyszer Valaki, aki észrevette, ha mások fáradtak és éhesek voltak és pár kenyérrel és hallal akár 5000 embert is meg tudott vendéglenni.

Az egy forintost manapság már szinte senki nem becsüli semmire, a pénztárosok nem is szokták beleszámolni a visszajáró pénzbe. A húszeszes, a tízeszes, az igen, azt számon tartjuk. Nekem minden kicsi egy forintosról az a nap jut eszembe, amikor az iskola indulásakor a hatóságok hirtelen kiderítették, hogy csak akkor adnak működési engedélyt, ha három napon belül fel tudjuk mutatni az 1500 kötetes könyvtárat. Vasárnap ebben a temp-

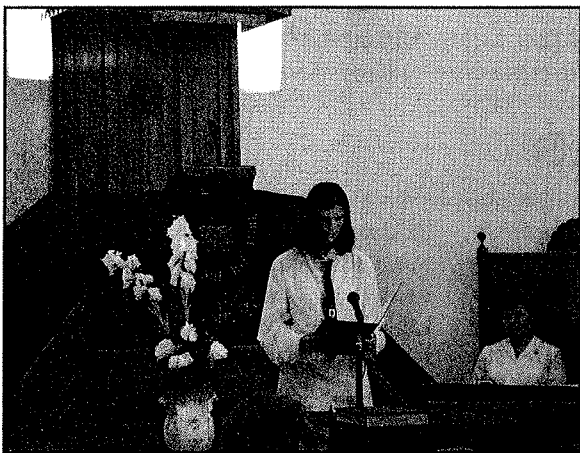
lomban kihirdettük a szószékről, hogy mindenki hozzon könyvet, ha tud. És másnap megindultak az emberek, táskákkal, szatyrokkal, kis bőröndökkel. És hozták- hozták a könyveket, 1505 darabot. Soha ne restelljétek hozzáadni a magatok kis egy forintosát, mert a legnagyobb egész is mindig kicsi részekből áll össze.

Az üveglablak képe, amit az osztályotok választott igéjével kaptatok, magáért beszél. Emlékeztet a víz mellé ültetett fára, a címerre, a jelvényre, a nyakkendőre, az áhítatokra, a rendre és fegyelemre, ami ellen olyan sokat lázadoztatok, de ami - ahogy majd néhány év múlva rájősztok ti magatok is - az élet alapja. Eszetekbe juttatja az embereket, akik többre becsülték a saját nyugodt életüknél azt, hogy másokért fáradozzanak.

Tanáraitokat, akik lámpásként próbálták előttek, körülöttetek megvilágítani a sötétséget, adományozókat, akik ösztöndíjakkal, ajándékokkal egyengették az utatokat, művészeket, akik szépséggel vettek körül benneteket. Ha majd nagy és híres emberek lesztek - és miért ne lennétek azok - jusson eszetekbe a szép Reményik vers sora: "Legyek lépcső, min felhalad valaki más" és ne nyugodjatok addig, amíg meg nem kerestétek és találtátok ezt a valakit.

Utoljára hagytam a sót. Nem kell belőle sok, egy csipet csak és máris más lesz ez étel íze. "Ti vagytok a földnek sója" mondja az Ige a keresztyén emberről. Valóban azok vagyunk? Valóban tudunk magunk körül a türelmünkkel nyugalmat teremteni? A mosolyunkkal

jókedvet? Az elégedettségünkkel elégedettséget? Tudunk másokat meghallgatni? Könnyeket felszárítani? Békétlenséget elsimítani? Ha a sót túl sok víz éri, elveszti az ízt: megízetlenül. Legyetek óvatosak, testvérek! Ha azt veszitek észre, hogy túl sok bennetek az elégedetlenség, idegesek, türelmetlenek, rosszkedvűek körülöttetek az

emberek és velük együtt ti is, baj van! Nem vagytok már a "föld sója". Vissza kell mennetek a forráshoz és új ízt kell kérnetek, hogy újból meg tudjátok látni a körülöttetek lévő világ szépségét.

Föld, pogácsa, egy forintos, kép, só. Nem is olyan haszontalan dolgok vannak a tarisznyánkban. Egy egész életet végig lehet vándorolni velük. Ehhez a vándorúthoz kívánunk nektek sok sikert és Isten áldását.

dr. P. Tóth Béláné

Kedves Ballagó Tizenkettedikesek!

Az iskola életében először fordul elő ballagási ünnepség, melynek most Ti vagytok a középpontjában.

1999-ben első évfolyamként léptétek át az iskola küszöbét. Tudtátok, hogy nagy feladat áll előttetek: nektek kell utat törni az utátnak érkezőknek. Ezekben a hónapokban tapasztaltátok meg, hogy ez nem is olyan egyszerű, de minden segítséget megkaptatok hozzá.

Minket már ismerős arcok fogadtak, és együtt vágtunk neki a következő évnnek. De idáig hosszú út vezetett, amiről mi már kialakult anekdotákból szerezhetünk tudomást. Hallottuk, hogy

- túl az általunk is átélt fűrógép vagy légkalapács zajon- milyen körülmények között kellett helyt állnotok és mennyi segítséget nyújtottatok a követelmények teljesítésén túl az építkezés munkálataiban.

Ugyanakkor ebben a helyzetben magatokra voltatok utalva, nem volt egyetlen másik osztály, akivel kapcsolatot tudtatok volna teremteni, a kisebbeken kívül, akik azonban külön világban élnek. Nekünk már könnyebb volt egy ilyen új iskolába beilleszkedni, mert itt voltatok ti, akik segítséget nyújtottatok a kezdeti nehézségek megoldásában, és ezt köszönjük nektek. Reméljük, szívesen fogtok visszaemlékezni az élményekre, amelyeket már együtt éltünk át: utazá-

sokra, táborokra, a hétfő reggeli áhítatokra vagy az órák között eltöltött szünetek beszélgetéseire.

Bízunk abban, hogy amit az iskolában tanultatok azt életetek további szakaszában hasznosítani, kamatoztatni tudjátok. Bár most elválnak útjaink, de nektek tudnotok kell, hogy ide bármikor visszatérhettek, hogy tanáraitokkal, diáktársaitokkal megosszátok életetek örömeit vagy bánatait.

Nektek sem volt biztos, mikor elkezdtétek a gimnáziumot, hogy végig tudjátok csinálni. És lám, itt vagytok.

Számotokra ismét vége lett valaminek, de hamarosan kezdődik valami új. Emlékezzetek az itt eltöltött napokra, a közös programokra, tanáraitokra, diáktársaitokra.

Engedjétek meg, hogy Marie Curie idézettel zárjam a beszédet:

"Hinnünk kell, hogy tehetségesek vagyunk valamilyen

és, hogy ezt a valamit bármi áron el kell érünk."

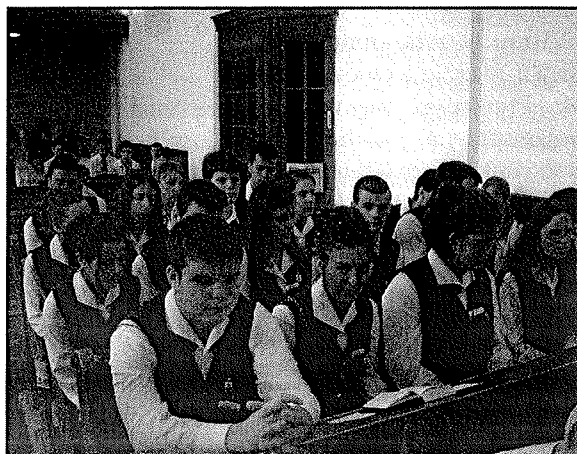
Jó utat! Viszontlátásra!

Bíró Krisztina 11.a

**Kedves Igazgató!/
Kedves Osztályfőnök!
Kedves Tanáraink és Diák-
társaink!
Kedves Szülők és Vendégek!**

Az öröm, az ünnepség és az Isten iránti hálaadás napja ez a nap a számunkra. Amikor eddigi tanulmányaink végétével életünk ez állomásán megállunk néhány pillanatra magunkba és magunk köré tekinteni, azt találjuk, hogy teljes lehet az örömünk, mert amit négy évvel ezelőtt elkezdtünk szüleink, és tanáraink segítségével befejezést nyerhetett, célba érkezett. Úgy látjuk, hogy helyénvaló az ünnepség, mert immáron megmászhatatlanul és letagadhatatlanul beigazolódott, hogy emberfeletti erőfeszítéseket igénylő küzdelmek, áldozatok és megpróbáltatások a Szentendrei Református Gimnázium megalapításában nem bizonyultak hiábavalónak, mert hiszen itt és most tanúi lehetünk annak, hogy az 1999/2000-es tanévben induló gimnázium első évfolyama elvégezte tanulmányait.

Azt is teljes hittel valljuk, hogy úgy a nagy erőpróbákban, mint a legegyszerűbbnek tűnő napi feladatok teljesítésében a mi Istenünk állt mellettünk, és mindig biztos támaszt, erőforrást jelentett számunkra. Istennek legyen há-

la, és egyedül övé a dicsőség azokért az eredményekért és minden győzelemért, melyet együtt tanárainkkal, iskolánk alapítóival, vagy akár külön-külön éltünk át e falakon belül és kívül.

Ezelőtt négy esztendővel tanulni, ismereteket szerezni, életszemléletet alakítani, emberi kvalitást nyerni, és végül de nem utolsósorban hitet mé-

lyíteni, a Szentírás szerinti életet tanulni és gyakorolni jöttünk ide. Egyedül Isten tudja igazán, hogy ki mennyire felelt meg a kihívásoknak, és ki mennyit merített a forrásból; ki mivé lett, ki mennyire növekedett. Azt azonban mi is bizonyossággal valljuk, hogy a lehetőségek négy esztendeje maradt a hátunk mögött úgy, hogy nem hagyott érintetlenül bennünket. Tanulhattuk a víz mellé ültetett fa életét élni, melynek gyökerei mindig élető nedvet szívhatnak, ágai zöldellhetnek, és gyümölcsöt teremhetnek. Sokat jelent számunkra ez a tudás, különösképpen akkor, amikor világunkban a szellemi sivárság és szárazság, a morális romlás és az emberi megfáradás igénytelensége és érdektelensége fenyeget. Jó volt megismerni annak titkát, hogy a világban hol lehet igazi kincseket találni, hogyan lehet az igazi értékeket megszerezni és megőrizni.

Köszönjük, hogy arra tanítottak ben-

nünket, hogyan lehet értékké és áldássá válni, mások javát keresve, embertársainkat, felebarátainkat segítve.

Köszönjük a templomi áhítatok belső csendjét és üzenetét. Köszönjük a lelkipásztor testvérek önzetlen munkáját és szolgálatát.

Hálások vagyunk iskolánk igazgatójának fáradtságot és megalkuvást nem ismerő küzdelmes munkájáért, példaadó és előremutató életéért.

Köszönjük osztályfőnökünk türelmét, kitartását és minden támogatását amit irántunk tanúsított. Köszönjük minden tanárunknak értünk való fáradozását. Bizonyára nem voltunk mindig könnyen kezelhetőek, de nap, mint nap művet lakottak, amikor tanítottak, embert formáltak.

Köszönjük szüleinknek, hogy segítettek, mindig mellettünk állnak, gondoskodó szeretetüket, amely nélkül nem állhatnánk most itt.

Azonban mi is látjuk: nincs itt megál-

lás. Isten szolgájával, Pál apostollal együtt akarjuk vallani: "Nem mondom, hogy már elértem, vagy hogy már tökéletes lennék, hanem igyekszem, hogy elérjem azt, amiért meg is ragadott engem a Krisztus Jézus" /Fil. 3:12/

Utunk folytatódik, és más tájakról, új kihívások intenek felénk. Azonban mindezekben ugyanazon szabályok szerint akarunk tovább haladni, örök célunk felé, hogy teremő Istenünk és megváltó Krisztusunk akarata érvényesüljön általunk is világunkban, környezetünkben.

Isten áldja meg továbbra is iskolánkat, tanárainkat és a diákokat. Adjon továbbra is sok örömet és győzelmet mindannyiunk meglegedésére és az Ő dicsőségére.

Nyári Kamilla 12.a

Sportolóink

Albert Johanna (6.a)

Mikor kezdte el úszni?

5 éves koromban. Mivel 3 éves koromban kialakult nálam egy tüdőgyulladás sorozat, a háziorvosom gyógyításra küldött. Így kezdtem el úszni. Azonban versenyszerűen csak bő egy éve úszok.

Milyen szinten űzöd ezt a sportágat?

Versenyszerűen. A nyári országos bajnokságon szeretnék felkerülni a ranglistára (Korosztályonként az 1-15 helyezés)

Hova jársz úszni?

A Jövő SC-ben vagyok leigazolva, helyileg a Komjádi Béla Sportuszodába járok.

Milyen gyakran jársz edzésre?

Hetente 9 edzésem van, hétfőtől péntekig délutánonként 3 óra, szombaton délelőtt 2 óra, valamint kedd-szerdacsütörtök reggelként 1 óra.

Szoktál versenyekre járni?

Igen, kb. havonta van 1 - 2 verseny, amin indulok.

Mi volt eddigi legnagyobb sikered?

Talán a legutolsó Budapest Kupa, ahol kb. 40 indulóból 7. lettem 100 m gyorsan. De az már mindig siker, ha javítok az addigi legjobb időmön.

Most éppen készülsz-e valamilyen versenyre, és ha igen, akkor melyikre? Igen, most hétfőig lesz egy nemzetközi verseny az olaszországi ISPRÁ városban.

Történt-e már valami baleset veled, vagy valami humoros dolog, amit elmondanál?

Szerencsére balesetem még nem volt, de humoros dologra sem emlékszem.

Van-e valaki, akire úgy igazán felnézel a világklasszis úszók, vagy úszónők közül?

A magyarok közül Risztov Éva a példaképem, a nagyvilágból pedig a holland Inge de Bruijn.

Mit szeretnél meg ebben a sportágban?

Amit szeretek benne az az, hogy nagyon könnyűnek érzi az ember magát a vízben és az olyan jó, hogy nem csak a szárazföldön lehet gyorsan haladni, hanem a vízben is.

Az interjút készítette: Varga Bence 7.a

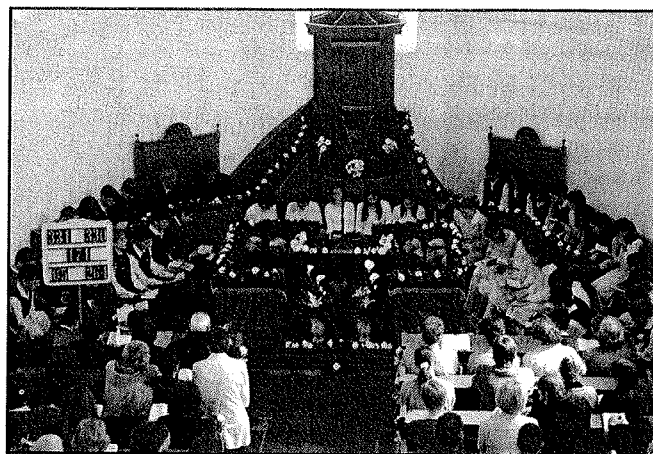
Konfirmáció

Mi is az a konfirmáció? Sokszor emlegetjük, sokat készülnünk rá, bár nem is tudjuk mindig milyen nagy jelentőségű eseményről van szó. Nem is tudatosodott bennünk, hogy ezzel a bizonyosságtétellel református gyülekezetünk teljes jogú felnőtt tagjává váltunk. Igazából ezt mindenki később fogja felfogni. Közeledik a nap, amelyre 2 éve tanultunk.

Hogy milyen fegyelmezetten és felkészülten álltunk ki a szentendrei református gyülekezet elé, azt Dr. P. Tóth Béla nagytiszteletű úrnak és Veszélka Tamás tiszteletes úrnak köszönhetjük. Óráról-órára készülnünk kellett volna, de ez nem mindig sikerült. Minden foglalkozáson új és új dolgokat tudtunk meg az életéről: pl.: Mi van a halál után? stb. Hajtanunk kel-

lett, mert nem sokára "felnőttek leszünk"...

Máris eltelt az idő, vasárnap 3/4 10-kor már ott izgultunk a templom előtt. A templom fehér virágokkal gondosan feldíszítve, ami még szebbé teszi a virágvasárnap ünnepét. De végül is rájöttünk,

nincs okunk félni, mivel Isten is a gyülekezettel és a lelkipásztorral együtt felnőtt egyházztaggá fogad.

Mindannyian köszönjük a felkészítést!

Koncz Klaudia
7.a

Futás-verseny - versenyfutás

Március 27-én, csütörtökön kb. harmincan az iskolából, fogtuk magunkat Köck tanár úrral és Sz. Andrea tanárnővel és elindultunk Gödöllőre, hogy "lefussunk" mindenkit. (Ez nem mindenkinek sikerült.) Fél nyolckor indultunk az iskola elől. Az út gyorsan eltelt, de mindenki a verseny miatt izgult.

Volt egy kb. 5 m-es rajtvonal, és erre kellett felsorakoznunk. A rajtok korcsoportok és nemek szerint

történtek. A rajt nem volt elég korrekt, mert az embernek szedni kellett a lábát, hogy fel ne lökjék. Végül lefutottuk a távot, és kifutottuk a tüdőnket. Ketten továbbjutottak az országos versenyre, ami ugyanott, Gödöllőn kerül majd megrendezésre. Reméljük jövőre is megyünk, mert nagyon jól éreztük magunkat! Hajrá 8.a!!

Szalontai Anna 8.a

VII. Tornyai Sándor Országos Fizikai Feladatmegoldó Verseny

Hódmezővásárhely, 2003. ápr. 11-13.

Az idén először vett részt iskolánk a református gimnáziumok országos fizika versenyén, a hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Református Gimnáziumban rendezett Tornyai Sándor versenyen. A három napos rendezvény emlényeiről kérdeztem Ferenczi tanár urat.

Gimnazista korában részt vett-e ezen a versenyen?

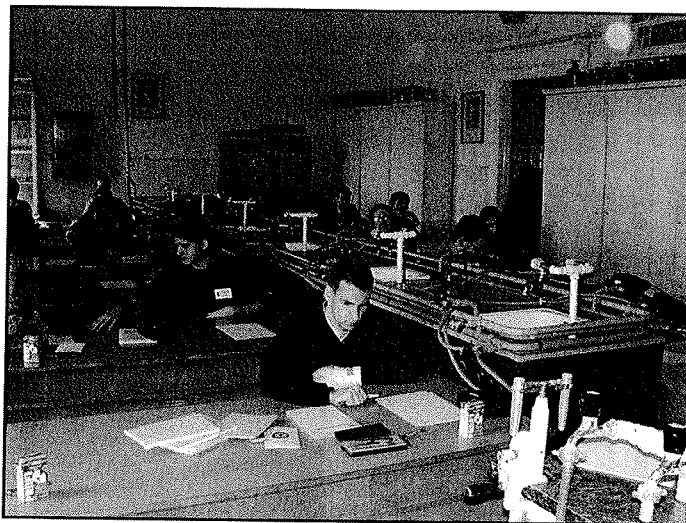
Ha jól számolom 12.-es voltam, amikor ez a verseny először került megrendezésre, de akkor az én szívem még a matematika felé húzott, így nem én képviseltem az iskolát azon a versenyen.

Kik képviselték az iskolánkat, és milyen eredménnyel?

Iskolánkban négy diák indult volna a versenyen, de betegség miatt csak három diák, Kun Gergely (9. oszt.), Kriván Andrea (10. oszt.) és Séra Péter (11. oszt.), és jómagam utaztunk Hódmezővásárhelyre.

A verseny eredményének értékeléséhez hozzátartozik, hogy először voltunk ezen a versenyen, így a legfőbb

cél a tapasztaltszerzés volt. Így az is siker lett volna a számunkra, ha nem leszünk utolsók. Ezt a minimális célt sikerült is elérnünk, sőt Kriván Andreá-

nak sikerült magát a mezőny első felébe "beverekednie".

Van-e valami specialitása ennek a versenynek?

A legfőbb specialitása a rendezvénynek az volt, hogy ez egy református középiskolák között megrendezett fizikaverseny. A másik érdekesség, hogy a diákoknak lehetőségük volt néhány, maguk által tervezett kísérletek bemutatására. Emellett a három nap alatt három meghívott előadó is kényeztetett min-

ket természettudományos előadásokkal a robbantott számokról, Istent kereső tudósokról valamint egy kísérleti bemutatóra is sor került a mágnesesség témaköréből.

Milyen tapasztalatokat szereztek?

Mint már említettem, a részvételünk fő célja a tapasztaltszerzés volt: a diákok végre igazi versenyhelyzetben próbálhatták ki magukat, én pedig találkozhattam fizikatanár kollégákkal, amire eddig nem volt sok lehetőségem. A diákok, a számukra rendezett ismerkedési est emlényeivel is gazdagodhattak.

Hogyan tervezi a fizika versenyre való felkészítést a jövőben?

A jövő évtől, ha minden igaz, csak a fizika tantárgyat fogom tanítani, így reménység szerint több időm lesz tanórán kívüli fizika foglalkozások vezetésére, így egy feladatmegoldó szakör is beindulhat. A jövő évben talán már egy házi versenyen dönthetjük el, kit ér a megtiszteltetés, hogy Hódmezővásárhelyre utazzon.

Tóth Eszter 6.a

Tálerum ösztöndíj

A tálerum ösztöndíj szerencsés nyertesei 2002/2003. tanévben Bíró Krisztina (11.a), Isépy Júlia (11.a), Molnár András (11.a)

A tálerum szó jelentése az ókorban nagyértékű súly- és pénzegység volt. Ma tehetségest (embert) jelent. Olyan a "tálerumos" személy, aki - legyen

bár művész vagy tudós - kiemelkedik a közösségből. Többre, másra képes, mint embertársai. Teljesítménye, személyisége, érdekes élete különbözik az átlagtól, sokkal nagyobb tudással vagy jobb képességekkel rendelkezik.

Batka Balázs 8.a

Sportolóink

Molnár Balázs (8.a)

a Vasas utánpótlás csapatának nagy reménysége

Mióta focizol?

A Vasasban három éve focizom.

Miért választottad ezt a sportot?

A foci az egyik legnépszerűbb sport, én is ezért választottam. Úgy érzem, ehhez van tehetségem.

A Vasasban most ugye sok a gond, hiszen a felnőtt csapat is megszűnt. Ez kiterjed az utánpótlásra is?

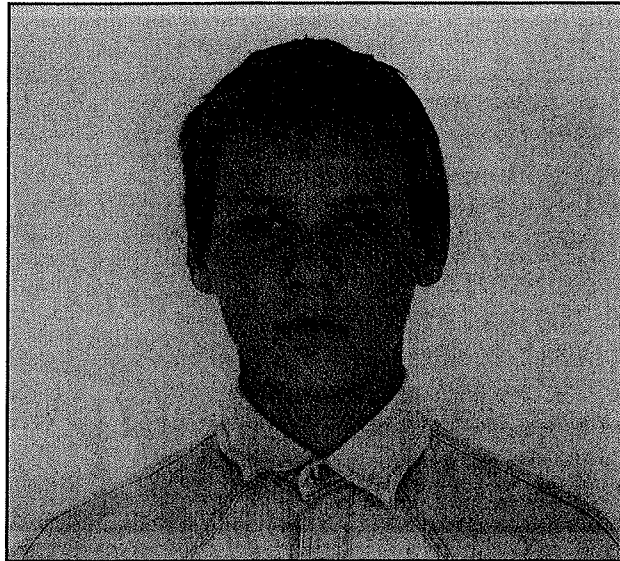
Igaz, a felnőtt csapatban sok a probléma, de ez az utánpótlást nem érinti.

Hány edzésed van egy héten?

Heti négy edzésen veszek részt,

és ehhez jön hozzá a hétvégi bajnoki mérkőzés.

Szoktatok külföldre menni?

Igen, tavaly Németországban vettünk részt egy nemzetközi tornán, és idén nyáron Spanyolországba megyünk.

Most mi a célja a csapatnak?

Természetesen a bajnoki cím elérése.

Mi az álmod?

Szeretnék majd egy ismeretebb külföldi csapatban focizni.

Ki a nagy rivális a bajnokságban?

A két nagy riválisunk a Ferencváros és a Győri ETO.

Kik a kedvenc játékosaid?

Ronaldo, Pavel Nedved és Robert Pires.

Az interjút készítette:
Varga Bence 7.a

2. KECSKEMÉTI SZUPERSPORTTÁBOR

JÚLIUS 5-11.

Kedves Szülők, Kedves Gyerekek!

A tavalyi évben nagy sikernek örvendő sporttábort idén ismét meghirdetjük mindenkinek, akik szeretnek sportolni, mozogni, aktívan eltölteni a nyári szünidőt.

A tábor helye lehetővé teszi, hogy minden olyan sportágat kipróbálhassunk, úzhessünk, amire a tanév során nem volt alkalom, lehetőség.

Óriási tornacsarnok áll rendelkezésre, amelyben az összes labdajátékon kívül a falmászással, az akrobatikával, az atlétika számaival foglalkozunk. Ezekon kívül teniszezünk, tornázunk, úszunk - élményfürdővé alakított strandon!

A sportoláson kívül moziba megyünk, csillagokat vizsgálunk a planetáriumban, szalonnát sütünk, táncolunk, vetélkedünk, a városi "Híros Napokat" tekintjük meg!

Szállás: a csarnok öltözőiben emeletes ágyakon

Ellátás: napi 3x-i bőséges étkezés

Részvételi díj: 22.000-Ft/fő

Utazás: vonattal

Jelentkezés: Szilágyi Andrea tanárnőnél a részvételi díj befizetésével, melyet két összegben is lehet fizetni - június 10-ig!

Mindenki emblémázott pólót kap!

Szeretettel vár mindenkit a két Andrea tanárnő!

KERÉKPÁROZÁS AZ ŐRSÉGBEN

2003. JÚNIUS 26-JÚLIUS 2.

7 NAP/ 6 ÉJSZAKA

Az Őrség gyönyörű vidékét két keréken felfedezni: felejthetetlen élmény!

Ha szeretnéd látni, ha szeretsz biciklizni és kitartó is vagy, akkor gyere velünk!

Mindenki számára teljesíthető napi távok mesés helyeken rengeteg látnivalóval!

Ellátás: reggeli és vacsora a szálláshelyeken, ebéd: útközben, tarisznyából

Utazás: vonattal

Részvételi díj: kb. 22. 000-Ft/fő

Jelentkezés: Szilágyi Andrea tanárnőnél június 10-ig!

Mindenki emblémázott pólót kap!

Szeretettel vár mindenkit a két Andrea tanárnő!

Hogyan alakítsunk zenekart?

2003 februárjában néhány nyolcadikos diák keresett meg, hogy nincs-e kedvem gitározni a zenekarukban, és indulni velük a Ki mit tud?-on. Én erre a felkérésre igen-t mondtam, mivel régi álmom volt, hogy részt vegyek egy ilyen együttesben.

A próbáinkat akkoriban a Magyar család házában nappalijában tartottuk. Emlékszem, az első próbán az akusztikus gitárral jelentem meg. Mögöttem Zsombor a dob-szerelésén hatalmas szólókat csinált, az édesapja pedig basszusgitáron játszott. Elkezdtünk mindenféle régi nótákat játszani és végül megállapodtunk a Beatrice: "Azok a boldog szép napok" című számában. Rengeteget próbáltunk, közben még

kiláttam a szervezésnek.

Első lépésben kiosztottam a kottákat. Az új felállás a következő lett: Tímár Sára - ének, Vidó Dániel - szólógitár, Tímár Gergő - szólógitár, Magyar Koppány - basszus gitár, Tomka Móric - billentyű, Magyar Zsombor - dob. Sikerült megszerezni a Zeneiskola pinceszélységét este fél 7-től 8-ig. Adódtak viszont nehézségek is. Először kiderült, hogy elektromos gitárt csak a szereplésre tudnak hozni és a szintetizátort is valaki kölcsönkérte. Szerdán megtudtuk, hogy a szombati ballagás helyett mégis pénteken kell játszanunk a végzősöknek. Kevés időnk volt, nekem meg csak egy akusztikus gitárom, de szerda este elkezdtük a próbákat. A próba végén megjelent egy gyermekkori barátom, és ő kölcsönadta a gitárját. Másnap már végig szólt a nóta. Zsigmond komoly erősítést rakott össze az Áprily teremben, a tiszteltetés pedig kölcsönadta a szintetizátort.

egy elektromos gitárt is kaptam kölcsönbe. Végül összeállt a darab, de sajnos a betegségem miatt nem tudtunk fellépni a Ki mit tud?-on, hanem csak egy héttel később adtuk elő, de ének és basszus nélkül. Az előadás után mindenki csalódott volt, és "visszasüllyedt" a hétköznapi életbe.

Körülbelül három hete szereztem egy régen áhított kazettát a Lord-tól. Erről jutott eszembe, hogy az egyik kedvenc számomat el kellene játszani

valahol. Hétfvégén kikottáztam a basszust és a szólógitárt. Utána megkerestem a régi formáció tagjait, és megkérdeztem, hogy nem akarnak-e részt venni egy ilyen dologban. Ők benne voltak, úgyhogy nekiláttam a szervezésnek.

Májusi program-előzetes

Május 1. (csütörtök)

Szünet

Május 2 (péntek)

Szünet

Május 3. (szombat)

Shirchadas holland kórus vendéglátása

Május 7 (szerda)

4-6-ig szülői fogadódélután

6-tól szülői értekezletek

Május 10 (szombat)

10 óra ballagási istentisztelet

11,30 ballagás az iskolában

Május 11 (vasárnap)

9 óra szülők iskolája (református templom hittantermében)

Május 12-13 (hétfő-kedd)

Írásbeli érettségi (12. évfolyam)

Osztálykirándulások (többi évfolyam)

Május 15 (csütörtök)

SZMK gyűlés

Május 21 (szerda)

Kémia vizsga 10. évfolyam

Május 24 (szombat)

Gyereknap

Május 27 (kedd)

18 óra Hegyi Füstös István előadása az Áprily teremben

Egyesületi szervezés

Május 31 (szombat)

10 óra "Mire jutottunk?" (Katonai Főiskola színházterme)

zátórát. Az esti zeneiskolai próba után átvonultunk az Áprily terembe és ott próbáltunk késő éjszakáig. Másnap reggel fél 6-kor megérkezett a dobfelszerelés is az iskolába, és most már az egész együttes próbálhatott.

Elérkezett pénteken a harmadik órában az előadás ideje. Bekonferáltam a zenekart és nekiláttam a gitárbevezetőnek. Megdöbbenve vettem észre, hogy nem hallatszik rendesen, úgy hogy azzal telt számomra az előadás, hogy játék közben a hangot próbáltam visszahozni... A játék után az elismerések azonban azt bizonyították, hogy még így is jó volt. Később többen megkerestek, hogy ők is szeretnék, ha folytatnánk. Bizom benne, hogy ez így is lesz.

Vidó Dániel 10.a

Tanuljunk tanulni!

Nehezen megy a tanulás?

Vagy nehezedre esik tanulni? Ezen a heti egy órás foglalkozáson megtanulhatsz, hogyan lehet könnyen és gyorsan tanulni osztálytársaidal vidám légkörben. Terez tanárnő bevezet a tanulás rejtelmeibe. Játékos ügyességfejlesztő gyakorlatok segítségével megmozgathatod vagy elindíthatod agykerekeidet. Ezeket a gyakorlatokat tanulás előtt érdemes végezni, de barátaiddal is játszhatod szórakozásként.

Ha javítani akarsz jegyeiden, vagy csak

rövidíteni szeretnél a tanulási idődön, akkor itt a helyed.

A legfontosabb az, hogy mindig legyetek minimum 8-an.

Bende Orsolya 8.a

Alfa újság

A szerkesztőség tagjai:

dr. P. Tóth Béláné
Földi János

Tóth Eszter 6.a
Varga Bence 7.a
Batka Balázs 8.a
Bélteki Gábor 8.a
Váradi Ágnes 9.a
Bérczi Anna 10.a
Tímár Gergő 11.a

Tördelő: Gellen Péter

E-mail: alfa@szrg.hu
Honlap: www.szrg.hu

Cím: Szentendrei Református
Gimnázium
2000 Szentendre, Áprily tér 5.

Telefon: 06/26 302-595

KULCS ösztöndíjasok

Rákóczi Anna 9.a és Lakatos Ilona 10.a utaznak idén Templinbe, hogy három héten át tökéletesítsék német nyelvtudásukat.

Internetes játék

A változatosság kedvéért előző havi megfejtőnk: Földi János tanár úr volt. Következő havi kérdésem: Kb. Hány hónap alatt lehet elérni a földről a Marsra?

Bélteki Gábor 8.a

Kilencedikesek Szigetmonostoron

Április 6-án látogattunk Szigetmonostorra, ahol idén szuplikáltunk. Nem csak osztályunkból, hanem a hatodikból, tizedikből, sőt még a tizenkettedikből is velünk tartottak páran.

Reggel fél 10-kor indultunk, s a szülők jóvoltából egy fél óra múlva oda is értünk a református templomhoz. Az istentisztelet fél 11-kor kezdődött. Mi rövid műsorral mutattuk be iskolánkat. Az első zsoltárt énekeltük, majd Révész Judit előadásában az iskoláról hallottunk. A fuvola duettben Lovas Bea és Szamos Annamária játszott, míg Szabó Dávid Szabó Lőrinc „Önmagamba falazva” című versét adta elő. Végül ifjúsági énekkel zárult előadásunkat.

Az istentisztelet után Sándor Balázs lelkész úr örömmel látott vendégül minket egy kis teára és süteményre a gyülekezeti teremben.

Remélem, hogy mindenki jól érezte magát, és hogy lelkiekben gazdagodtunk - megismerve egy újabb közösséget.

Váradi Ágnes 9.a